

første Gang blev fremsat her i Tinget. Det er dog ikke den nuværende Justitsminister, der har fremsat dette Forslag, men hans Forgænger, og jeg føler mig ikke ganske sikker paa, at den nuværende Minister vilde have fremsat det. I det Udvalg, som har været nedsat om denne Sag tidligere, har der været stærk Stemning for at udskyde alt, hvad der angaar Lotteri, nemlig Paragrafferne 3—7, og indskrænke Loven til alene at gælde Omsætningen af Præmieobligationer. Der er jo forskellige Forhold ved Lotterivæsenet, som man her har ønsket at faa ordnet, og i de Dokumenter, som have været forelagte i Udvalget, er det oplyst, at de her foreslaaede Bestemmelser om Lotterierne skyldes den daværende Justitsminister Albertis personlige Ønsker. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad jeg antager, der har ligget til Grund for, at han har nærret disse Ønsker, jeg vil kun fremhæve, at Foranledningen til Lovforslagets Fremkomst ikke har noget at gøre med Lotterivæsenet. Foranledningen til Lovforslagets Fremkomst for 2 Aar siden var en Række Klager, som indløb fra Udlandet, i Særdeleshed til Politidirektøren i København, fra skuffede Købere af Andele i Præmieobligationer, solgte af Personer her i Landet til Personer i Udlandet, og det blev saa foreslaaet i Lovforslaget at forbyde at sælge saadanne Andele i Præmieobligationer. Jeg har haft Løjlighed til som Medlem af det Udvalg, der har været nedsat 2 Gange om denne Sag, at undersøge hver enkelt af disse Klager, hvoraf der findes over 100. De angaa allesammen Andele i de saakaldte Serieobligationer. Disse ere i Virkeligheden slet ikke Andele i Præmieobligationer, thi en Andel i en saadan repræsenterer et Formueobjekt, men en Andel i en Serieobligation er kun en Andel i en Gevinstchance, hvad jeg ganske korteligt nærmere skal forklare. — Disse Serieobligationer adskille sig fra de almindelige Præmieobligationer derved, at Trækningen af dem foregaar paa en særlig Maade, den falder nemlig i to Afdelinger, med et Mellemrum af fra en til flere Maaneder. Først foretages den saakaldte Serietrækning, af hvis Udfald det afhænger, hvilke Serier, indeholdende et bestemt Antal Numre, der skal deltage i den senere paafølgende Præmietrækning. I Obligationernes Plan er det forud fastsat, hvor mange Serier der i hver Serietrækning skal udtrækkes, og i den paafølgende Præmietrækning blive saa Præmierne for-

delt, og Amortisationsbeløbene blive ogsaa fordelte mellem samtlige Nummere i de udtrukne Serier, saaledes at hvert eneste Nummer i disse bliver udtrukket enten med en Amortisation eller med en Præmie. De Personer, som gøre Handel med saadanne Serieobligationer til deres Specialitet, gaa nu frem paa følgende Maade: De indbyde Publikum til at deltage i et Aar med et maanedligt Indskud, der som Regel er 5 Kr. Spilleren faar derved Ret til $\frac{1}{100}$ Andel i 12 Serieobligationer, som i Løbet af Aaret udtrækkes, en Gang hver Maaned. I Indbydelsen hedder det da som Regel, at Numrene komme ud i hver Trækning, altsaa 12 Gange aarlig, eller, naar det staar paa Tysk: Sie gewinnen jedesmal, og denne Reklame er for saa vidt stemmende med Sandheden, for de blive jo ogsaa alle sammen trukne ud; men der er den Ulykke derved, at der er saa mange Spillere, som paa Grund af Tryksagernes Uklarhed slet ikke forstaa eller komme paa det rene med, at de kun have Krav paa $\frac{1}{100}$ af de udkomne Gevinster. En Spiller tror altsaa, at han har vundet det hele, medens han kun har Krav paa $\frac{1}{100}$, da han kun ejer $\frac{1}{100}$ af en saadan Serieobligation. Tænke vi os altsaa, at alle de 12 Nummere ere komne ud med den laveste Gevinst, tilsammen 1,500 Kr., tror han, at han skal have disse 1,500 Kr., medens han kun skal have $\frac{1}{100}$ deraf eller 15 Kr. Og kommer der i en saadan Trækning en virkelig Gevinst paa en af disse Serieobligationer, f. Eks. 20,000 Kr., skuffes han naturligvis i meget høj Grad, naar han af Firmaet bliver underrettet om ved Aarets Udgang, at han deraf kun faar 200 Kr., medens han havde ventet at faa dem alle 20,000. Naturligvis kan han blive klar over Forholdet ved Granskning af Papirerne og de ret uklare Tryksager, men Ulykken er, at deri fremhæves ikke tilstrækkeligt, at det kun er $\frac{1}{100}$, han har, medens Tryksagerne derimod i høj Grad fremhæve de Gevinster, som kunne falde paa den hele Serieobligation. For det meste gaar han saa til Konsulen eller Københavns Politidirektør og klager over, at han er bleven bedraget, og saa er det, Københavns Politidirektør beder Justitsministeriet fremsætte en Lov, som forbyder her fra Landet at sælge disse Obligationer. Jeg har som sagt gennemgaaet disse Klager, det er noget over 100 Klager, som i Aarets Løb ere gaaede til Politidirektøren. Det har været mig ganske klart, at i de allerfleste Tilfælde vilde den rigtige Forstaaelse været